

1. Կրկնուող արմատը զոյուծին ունի:

գողալ, գողգալ = Գող + Գող + ալ.
զալ, զոզալ = Զող + Զող + ալ.
թափել, թափթիւել = Թափ + Թափ + Ել.
թալ, թաթալ = Թալ + Թալ + ալ.
խալ, խոխալ = Խալ + Խալ + ալ.
ծակել, ծակծկել = Ծակ + Ծակ + Ել.
ծփալ, ծփծփալ = Ծփ + Ծփ + ալ.
կապել, կապկըպել = Կապ + Կապ + Ել.
կաթել, կաթկըթել = Կաթ + Կաթ + Ել.
ճղալ, ճղճղալ = Ծղ + Ծղ + ալ.
ճոալ, ճոճոալ = Ծո + Ծո + ալ.
ճվալ, ճվճվալ = Ծել + Ծել + ալ.
մարիլ, մարմրիլ = Ժար + Ժար + Իլ.
մղալ, մղմղալ = Ժղ + Ժղ + ալ.
մխալ, մխմխալ = Ժխ + Ժխ + ալ.
մաալ, մամաալ = Ժա + Ժա + ալ.
շխել, շխփել = Զե + Զե + Ել.
պոալ, պոպոալ = Կո + Կո + ալ.
վաղել, վաղվղել = Լա + Լա + Ել.
վառել, վառվռել = Լա + Լա + Ել.
վալ, վղվղալ = Լել + Լել + ալ.
աղալ, աղաղալ = Կալ + Կալ + ալ.
փսալ, փսփսալ = Գա + Գա + ալ.
փիլ, փլիլիլ = Գա + Գա + Իլ.
քաշել, քաշքշել = Կա + Կա + Ել.
քիշել, քիշքիշել = Կա + Կա + Ել.
ֆշալ, ֆշֆշալ = ֆա + ֆա + ալ.
ֆսալ, ֆըսֆսալ = ֆա + ֆա + ալ.

2. Կրկնուող արմատը զոյուծին չունի:

գոգոալ = Գող + Գող + ալ.
թխթխալ = Թալ + Թալ + ալ.
թոթոալ = Թալ + Թալ + ալ.
ժրժրալ = Ժալ + Ժալ + ալ.
խխալ = Խալ + Խալ + ալ.
կկալ = Կալ + Կալ + ալ.
կկկալ = Կա + Կա + ալ.
կոկոալ = Կա + Կա + ալ.
կկկալ = Կա + Կա + ալ.
մոմոալ = Ժա + Ժա + ալ.
շարշարել = Զա + Զա + Ել.
պլպլալ = Զա + Զա + ալ.
պճպճալ = Զա + Զա + ալ.
տնտնալ = Զա + Զա + ալ.
փրփրիլ = Զա + Զա + Իլ.
բըբըլ = Զա + Զա + Ել. եւն.

424. Այս առաջին ձեւս ժառանգութիւն

մըն է Տեղեւորական լեզուներէն. այս կերպով
այդ լեզուներն ամէնքն ալ բայերու զանազան

ժամանակներն կը յօրինէին. այսպէս օրինակ
կատարեալներն եւ ներկայի մէկ ձեւ. օր. սանալ.
da-dhán, զենալ. da-d'á, յաւն. լե-խսա, Լա.
de-di, de-di-si, Տին Տայ. ար-ար-ի. եւն. մինչ
մեր Տին լեզուն մէջ ամբողջ բայեր կրկնու-
թիւն երեւան կու գան խիստ յաճախ: Հնդեւ-
րոպական Տին լեզուներէն շատեր սաստկական
բայերն կրկնութեամբ կը յօրինէին. մեր լեզուն
ալ գաւառաբարբառիս սոյն օրինակներով (որ
ուրիշ շատ մը բարբառներու յատուկ են) կա-
տարեալ խնամութիւն մը ցոյց կու տայ Տեղեւ-
րոպականին Տեւ:

(Ըր-բա-ն-ի-ն-ի)

ՄԵԼԻՍԻՍ Ս. ԴԱՆԻԹ-ԲԵԾ

ՔԱՆՈՆԱԿԱՆ ՆԱԽԵՐԱՆԵՐԻ ՄԱԹԻՔ

Հնդեւ- սանալ-ի Մարտի Թուին մէջ յա-
տուկ յօդուած մը նուիրեալ էր քսանուհինգա-
մայ Երեւանին, որ գրեթէ քսան դարու միջոցի
մէջ երկու հնդ միայն տեղի ունեցաւ, եւ բոտ նա-
խանամութեանն ըստուծոյ երկրորդն վիճակեցաւ
Լեւոնի Ժ. Գ. Քահանայապետի:

Վերջոյիշեալ յօդուածին հրատարակումն
եղբ. Երեւանի հանդէսն կատարուեցաւ ի
Հոգի. Եւ ներկայիս կը դիտենք լրացնել հա-
մառաքին նախընթաց գրութիւնն:

Մարտի 3ին առաւօտ կանոնի ամէն կողման
խուռն բազմութիւն մը կ'աճապարէր կ'ընթանար
Ս. Պետրոսի դպրիւն (որ յիշատի աշխարհին եօթն
հարաւըներուն լրումն է): Եկեղեցւոյ տեղեւոր
անցաւ ժողովրդեան այն մասը միայն — շուրջ
վաթսուհի հազար հոգի, — որոնք հրաւիրատուն
ունէին, եւ էին մեծաւ մասամբ օտարականք ամէն
ազգէ. իսկ մնացած մասը — գրեթէ յիսուն հա-
զար հոգի, — Ս. Պետրոսի եկեղեցւոյն ընդարձակ
հրապարակին վրայ բանակած էին (թէպէտ եւ նոյն
օրան կ'ու օգն նպատաւոր չէր), որպէս զի այս
արտաքոյ կարգի գէպըք տեսնելու փափաքին
հասնին:

Իբրեք ալ, ազգեցիկ հանդէսն կատարուեցան
մեծապայծառ փառաւորութեամբ եւ շինիչ կար-
գաւորութեամբ, — ինչ որ յատուկ է միայն այս
հոգովեական արքունեաց: Պայմանեալ ժամուն
արժաթի փողոց հնաման ծանուցուեցաւ: Թէ
չքնաղատեալ թափօրն սկսաւ շուրջ. եւ երբ որ
իննսուներեքամայ պատկառելի ծերունի Քահա-
նայապետն երեւցաւ, ամէն հանդիսատեսաց կող-
ման ընդունուեցաւ արտաքին ցնծութեան եւ ար-
տասուխառն մեծ արանաց արտայայտութիւններով,
որոնք ծերունի Երեւանի միայն բոլոր տապաւոր-
ութիւն ըրին եւ իւր հայրենի սիրտն անմապէս շար-
ժեցին: Մտադրութեան արժանի, թէ՛ բոտ վկայու-
թեան ականատես անձանց, վերապայտեմէ զատու-
ող կաթողիկոսայ եւ բողոքական իշխանաց եւ իշ-